עמי רביב (נ' 1975, ישראל)

עמי רביב הוא פסל־צייר. עבודותיו נראות כתבליטים של גוף, המצוי במאבק פנימי. הוא מבודד מקטעים של מנחי גוף או גפיים ומקבע אותם על פני שטח התבליט במחוות הנעות בין רוך למוצקות ולאיבון. הד הגוף, קווי המתאר החיצוניים שלו, נדמים כתוואי של נוף, הנשקף ממבט-על כבתצלום אווירי. באמצעות טכניקה שפיתח הוא רושם את היטלי גופו ואת צילו הטופוגרפי על משטחי עץ תעשייתיים. בעזרת מפסלת הוא גורע מן העץ, עוטף את פצעי העץ בלינוליאום, כמו עוטה עליו עור חדש, ומצמיח על המשטחים שדות צבע. מבעד לאשליה של פני שטח גאוגרפיים, לצד הטיפול בעץ, רוחשת חוויה אילמת, שאינה מילולית או נרטיבית. הבחירה לצמצם עוד ועוד את הפיגורטיבי פועלת כחומר מאלחש, המבקש להסות מאבקים של גוף, השרוי בכאב, בפציעה ובטראומה.

عامي رفيف (مواليد 1975، إسرائيل)

عامي رفيف هو نحات-رسام. تبدو أعماله كنقوش بارزة لجسد يخوض صراعًا داخليًا. يعزل أجزاء من وضعيات الجسد أو الأطراف ويثبتها على سطح النقش البارز بإيماءات تتراوح بين الرقة والصلابة والتحجر. يبدو صدى الجسد وملامحه الخارجية كمعالم منظر طبيعي، يُرى من منظور علوي كصورة جوية. من خلال تقنية طورها، يقوم برسم إسقاطات جسده وظله الطبوغرافي على أسطح خشبية صناعية. وباستخدام إزميل ينحت في الخشب، ويغلف جراح الخشب بمشمع (لينوليوم) وكأنه يكسوه بجلد جديد، وينبت على الأسطح حقولًا من الألوان. ومن خلال وهم السطح الجغرافي، وإلى جانب معالجة الخشب، تضج تجربة صامتة وغير لفظية أو سردية. يعمل اختيار تقليص التشخيصية أكثر فأكثر كمادة مخدرة تسعى لإسكات صراعات جسد غارق في الألم والإصابة والصدمة.